

BEDRIJFSOVERNAMES | ZE INVESTEREN BAKKEN MET GELD, MAAR SCEPSIS IS HUN DEEL

Weg met die **vrees** voor de Chinees!

Onze bami compleet op zondagavond komt als vanouds van de Chinees en we kopen kleding die voor een grijpstuiver in China is gemaakt. Maar als Chinese investeerders een Nederlands bedrijf overnemen, volgt na een serie flauwe grapjes het wantrouwen. Vijf stellingen die laten zien waarom we hen eindelijk eens als betrouwbare partner moeten zien.

MARTIJN VAN BEETEN

1 Er gebeuren amper gekke dingen.

Ooit iets gehoord over wantoestanden bij de Limburgse schuifdakgigant Inalfa? Is het assortiment van Kruidvat helemaal veranderd? Niet echt. Toch zijn beide bedrijven in Chinese handen. Kruidvat al jaren.

Ze komen onze ideeën stelen, is het vooroordeel. „We hebben dat eens goed onderzocht,” zegt China-deskundige en consultant Boudewijn Poldermans. „Het blijkt totale onzin te zijn.” Bekijk het objectief, stelt Ingrid d’Hooghe. Zij begon haar maatschappelijke loopbaan op de Nederlandse ambassade in Beijing en adviseert bedrijven en overheden over China.

„Schiet niet in een angstkramp. Check of de voorwaarden voor een overname deugen, zoals je dat ook zou doen bij een Europees bedrijf.”

Chinese ondernemingen willen

wortelen in het Westen. „Die willen zich bewijzen als betrouwbare partner. Ja, bedrijven zijn vaak vervlochten met de overheid. Maar die afhankelijkheid gaat twee kanten op en hoeft niet problematisch te zijn. Ook de Chinese overheid wil dat het Westen een goed beeld heeft van het land.”

2 We hebben ze veel te hard nodig.

De Hong Kong-Chinees die Kruidvat en afvalverwerker AVR voor respectievelijk 1,2 miljard euro en 943 miljoen euro heeft overgenomen, heeft de toepasselijke naam Li Ka-Shing. China is een economische wereldmacht geworden, die het geld heeft om Nederlandse bedrijven op de been te houden of op te poetsen. Chen Feng, de man achter de overname van TIP Trailer Services, schertste al eens dat de Nederlandse overheid hem een hoge

onderscheiding zou moeten geven.

De verhoudingen zijn veranderd. Eerst importeerden we uit China, daarna kwam de export en nu investeren ze bij ons. „Ze willen nog veel meer doen,” stelt D’Hooghe. „Het wantrouwen in westerse landen irriteert de Chinezen, ze voelen zich tegengewerkt.”

3 Probeer ze te leren kennen.

Marion Tjin-Tham-Sjin is half Nederlands en half Chinees. „En daar profiteer ik nu flink van.” Zij brengt Nederlandse en Chinese ondernemers samen, met haar bedrijf Splendid China. Ze ziet dat grote cultuurverschillen tal van lucratieve deals in de weg staan. „Corruptie, smog, problemen met mensenrechten, dat beeld hebben Nederlanders van China,” zegt ze. „Dat beeld is incompleet. Ik ga niet zeggen dat alle bedrijven in China te vertrouwen zijn. Maar wat je niet kent, hoeft niet slecht te zijn. Probeer je wat meer te verdiepen. Daar kom ik in beeld.” Reaal had in eerste instantie niet aan een overname door Anbang gedacht. „Nederlandse bedrijven weten welke potentiële partners in Europa betrouwbaar zijn,” zegt Tjin-Tham-Sjin. „Van Chinese on-

dernemingen is die kennis er nog niet. Hoog tijd dat te veranderen.”

4 Ze luisteren ons echt niet af.

Han ten Broeke van de VVD stelde al Kamervragen over Huawei, verantwoordelijk voor een groot deel van de infrastructuur voor telecommunicatie in Nederland. Kan dat wel, worden we geen slachtoffer van spionage? De topman van Huawei was nota bene kolonel in het Chinese leger. „Vertrouwen is goed, controle is beter,” zegt Ten Broeke nu. „Ik heb later gesproken met mensen van KPN. Er bleek niet veel reden te

zijn om wantrouwend te blijven.”

5 Kijk door de eerste gebreken heen.

De Chinezen werken het westerse wantrouwen ook zelf in de hand, zegt Poldermans. Ze hebben een klungelig pr-beleid. „Als je bij een overname meteen duidelijk schetst wat de bedoelingen zijn, voorkom je gespeculeer,” zegt hij. „Dat moeten Chinezen nog leren.”

Anbang (China) verwerft verzekeringstak, waaronder:

Polissen:	6 miljoen
Werknemers:	± 4000
Premie-inkomen:	€ 3 mld
Verkoopprijs:	€ 150 mln

Nederlandse Staat behoudt banken, waaronder:

Klanten:	3,2 mln
Werknemers:	2500
Spaargelden:	€ 36,3 mld

Bron: sns / rijksoverheid.nl

SNS REAAL:

‘Ze zijn er echt voor de langere termijn’

PEET VOGELS

Het management van verzekeraar Vivat heeft niet op Chinese les. Want de kopers, het Chinese verzekeringsbedrijf Anbang, spreken vloeiend Engels zegt SNS Reaal bestuursvoorzitter Gerard van Olphen.

„Zelf heb ik ze, toen de deal was beklonken, toegesproken in het Chinees, vijf woorden precies.” Dat was

nog altijd meer dan Wu Xiaohui, de topman van Anbang Nederlands sprak. „Woekerpolis’ was het enige Nederlandse woord dat hij kende.” Dat is tekenend voor de manier waarop de Chinezen zich hebben voorbereid op de overname. Pas eind november vorig jaar maakten ze hun interesse bekend. Vriend en vijand gingen er toen al van uit dat ASR, de andere verzekeraar in han-

den van de staat, SNS Reaal zou overnemen. Ook Van Olphen dacht dat.

„8 maanden geleden had ik nooit gedacht dat we met Anbang in zee zouden gaan. De eerste gesprekken waren erg terughoudend en aftastend. Het was een onbekende partij. Maar ze waren goed voorbereid en serieus.”

Dat bleek want toen het ijs eenmaal

was gebroken, ging het hard. „Over de woekerpolissen wisten ze al veel en ze vroegen er flink over door. We hebben direct vanaf het begin duidelijk gemaakt dat er geen garanties voor de woekerpolis kwamen. Dat risico moeten ze zelf nemen. „Het zijn harde onderhandelaars die doorgaan tot het gaatje,” weet Van Olphen inmiddels uit ervaring.

Hij verwacht dat Vivat goed af is met de nieuwe eigenaar. „Europeanen plannen de strategie met het horloge, wij met de kalender, zei Wu tegen mij. Ze zijn er echt voor de langere termijn. Ze investeren 1,4 miljard euro in Vivat, dus ze geloven er echt in.”